

Phẩm 2: THIÊN QUYỀN

Khi ấy Đức Thế Tôn xuất thiên, bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Phật đạo sâu xa vô tận, Tuệ giác vô thượng của Như Lai khó hiểu, khó biết, khó có thể vào. Tuy hàng Thanh văn, Duyên giác từ muôn ức kiếp lâu xa đã quy kính cúng dường, vô số kiếp đã tạo lập cội lành công đức, tôn trọng phụng trì pháp Phật, ân cần lao khổ, tinh tấn tu hành, còn không thể thấu hiểu diệu lý của đạo.

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Như Lai quán sát nhân duyên sinh khởi hạnh nghiệp của chúng sinh nên dùng phương tiện quyền xảo một cách khéo léo, tùy nghi hướng dẫn điều phục họ, Như Lai dùng trí tuệ phân biệt tất cả pháp, vận dụng vô số phương tiện để cứu độ quần sinh, dùng sức trí tuệ lớn không sợ hãi, nhất tâm, giải thoát, Tam-muội không có hạn lượng. Giáo pháp mà Như Lai đã giảng nhiều không thể tính hết, nhưng Như Lai chỉ lược thuyết mà thôi. Pháp mà Như Lai đã chứng ngộ là pháp hy hữu, cao tột, khó thể suy lường. Như Lai đã thấu tỏ nguyên nhân của các pháp, tự ngộ các pháp từ đâu mà đến, phân biệt hiện tượng của các pháp, tự biết rõ nguồn gốc của chúng.

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên nên nói kệ:

*Bậc Thế Hùng khó lường
Trời, người ở cõi thế
Tất cả loài chúng sinh
Không ai hiểu Đạo Sư
Thanh tịnh nói giải thoát
Vắng lặng không sợ hãi
Hành tướng của các pháp
Không một ai biết được.
Vốn từ vô số Phật
Do nương tựa tu hành
Thể nhập nghĩa vi diệu
Hiện thế không phân biệt,
Trải qua vô số kiếp
Tu học theo hạnh Phật
Thành quả đến đạo tràng
Cũng như hành từ mẫu,
Khiến ta được tuệ này
Như chư Phật mười phương
Đầy đủ các tướng tốt
Vẻ đẹp cũng như vậy.
Pháp thân không phô bày
Cũng không còn ngôn ngữ
Quán sát toàn chúng sinh
Thế gian không ai sánh.
Nếu thuyết giảng kinh pháp
Có thể hiểu rõ được
Chỉ có chư Bồ-tát
Thường tin hiểu vui làm.
Giả sử các Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng đệ tử Ngài
Việc làm đã xong
An trụ giáo pháp,
Khéo hàng phục tâm
Dứt trừ phiền não
Vẫn chưa đạt được
Trí tuệ vô lượng.
Giả sử nơi đây
Cảnh giới chư Phật
Đều đem bảy báu
Tràn đầy khắp nơi,
Dùng để hiến cúng
Chư Phật chí tôn
Muốn rõ tuệ ấy
Trọn không hiểu nổi,
Giả sử mười phương
Thế giới chư Phật
Các bậc Minh triết
Đầy khắp cõi nước,
Và trong hiện tại
Các chúng Thanh văn
Đầy đủ tất cả
Cũng như hiện nay.
Hội chúng khi ấy
Cùng nhau suy lường
Trí tuệ Như Lai
Cũng không thể biết
Trí tuệ của Phật
Vô lượng, vô biên
Muốn biết giới hạn
Chẳng thể biết được.
Các bậc Duyên giác
Lậu hoặc không còn,
Thông đạt các căn
Nhiếp trì tâm niệm.
Giả sử mười phương
Đầy chật cả người
Nhiều như mía lau
Cỏ sậy tre trúc,
Hợp lại với nhau
Cùng chung tư duy
Muốn biết trí Phật
Luận bàn các pháp,
Trái vô số kiếp
Suy niệm đo lường

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng không thể biết
Pháp nghĩa chân thật.
Các vị Bồ-tát
Mới phát tâm ý
Nếu được cúng dường
Vô số ức Phật,
Giảng thuyết pháp kinh
Phân biệt nghĩa lý
Tràn đầy khắp cả
Mười phương cõi nước.
Số đó ví như
Lúa mè rừng cây
Khắp cùng thế giới
Nhiều vô số kể,
Kết hợp với nhau
Mà cùng tư duy
Tuệ giác Như Lai
Thấy các pháp tánh
Không thể nghĩ bàn
Vô số ức kiếp
Như cát sông Hằng
Không thể hạn lượng.
Tâm không thay đổi
Trí tuệ siêu việt
Muốn biết pháp ấy,
Vô số Bồ-tát
Đều không thoái chuyển
Chẳng phải cõi này
Trong vô lượng kiếp
Như cát sông Hằng
Nhất tâm chuyên ròng
Cùng nhau tư duy
Tất cả bọn họ
Cũng không kham nổi.
Trí tuệ chư Phật
Không thể nghĩ bàn
Đoạn hết các lậu
Không thể suy lường,
Chỉ có chư Phật
Mới hiểu hoàn toàn
Phân biệt mười phương
Thế giới chư Phật.
Này Xá-lợi-phất!
Lời Như Lai dạy
Không có thiếu sót

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thấu rõ pháp kia,
Pháp lợi tối thắng
Thông tỏ hoàn toàn
Thuyết nghĩa Vô thượng
Sau thời gian dài.
Hôm nay Như Lai
Bảo chúng Thanh văn
Và Duyên giác thừa
Như chỗ đã lập,
Thoát nguyện buộc ràng
Hưởng được Niết-bàn
Sẽ được khai hóa
Tất cả được độ,
Pháp Phật tối thắng
Khéo dùng phương tiện
Tuyên thuyết diễn bày
Giáo hóa thế gian
Ta thường độc hành
Độ thoát tất cả
Dùng thị hiện ấy
Nói pháp chân thật.*

Khi ấy trong đại chúng có tất cả một ngàn hai trăm vị A-la-hán thuộc hàng Thanh văn đã chấm dứt các phiền não, biết rõ con đường tụ tập đưa đến giác ngộ, cùng với chúng đệ tử Hữu học Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di thuộc chúng Thanh văn, mỗi vị đều suy nghĩ: “Tại sao hôm nay Đức Thế Tôn ân cần tán thán về phương tiện khéo léo, ca ngợi công hạnh và giáo pháp sâu xa vi diệu, của Phật mà ngay cả bậc có trí tuệ cao tột cũng không thể hiểu biết, huống gì những vị Thanh văn, Duyên giác. Nếu nay theo lời Đức Thế Tôn vừa dạy thì pháp ấy không đưa đến Niết-bàn. Tuy Thế Tôn thuyết kinh này nhưng chúng ta không rõ tận cùng ý nghĩa đó như thế nào?”

Tôn giả Xá-lợi-phất biết sự hoài nghi trong lòng bốn chúng và muốn phá lười nghi của mình nên thỉnh hỏi Đức Thế Tôn. Tôn giả sửa y phục, cung kính bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Hôm nay vì sao Thế Tôn ân cần tán dương phương tiện khéo léo của Ngài là pháp sâu xa vi diệu bậc nhất, đạo đức cao vời vợi không có giới hạn?

Tôn giả Xá-lợi-phất dùng kệ thỉnh hỏi:

*Thánh Tuệ cao tột
Lâu xa mới dạy
Giải thoát, thiên định
Phụng trì vô số
Khen công Đức Phật
Không ai dám thừa
Ca ngợi thật pháp
Ai hiểu ý diệu
Hiển bày Thánh pháp
Tán thán hạnh Phật
Tuệ không thể lường*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Xin Phật giảng pháp
Nay chúng hoài nghi
Nghe pháp dứt phiền
Mong cầu giải thoát
Nghe Phật ca ngợi
Hạng cầu Duyên giác
Tỳ-kheo nam nữ
Trời, Rồng, Quỷ, Thần
Kiền-đạp, Hưu-lặc
Tất cả các loài
Cũng đều phân vân
Muốn thỉnh hỏi Phật
Xin Phật giải thích
Cho hàng Thanh văn
Dạy tâm an trụ
Được Phật ngợi khen
Chỉ con bậc nhất
Tâm nay mê mờ
Không tự hiểu được
Con đến Niết-bàn
Lại nghe điều này
Xin giảng phân biệt
Diễn âm oai hùng
Lời Phật tuyên bày
Như Sư tử rống
Chúng đệ tử Phật
Chấp tay kính lễ
Muốn nghe chánh pháp
Cúi mong phân biệt
Tám bộ Trời, Rồng
Quỷ, Thần, Chân-đà
Trăm ngàn vô số
Như cát sông Hằng
Ai cũng chấp tay
Cúng dường Thế Tôn
Đều cùng muốn hỏi
Với Đấng Tuệ Giác
Vua trời Đế Thích
Chuyển luân thánh vương
Ai cũng một lòng
Trăm ngàn muôn ức
Tất cả cung kính
Chấp tay đứng chờ
Mong muốn được nghe
Con đường hoàn hảo.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Thôi đi, thôi đi, không nên hỏi điều ấy! Vì sao? Vì nếu ta nói pháp ấy thì cả thế gian, chư Thiên và nhân loại đều sẽ kinh sợ.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa:

–Cúi xin Đức Thế Tôn hãy chỉ dạy cho chúng con ý nghĩa của thật pháp. Vì sao? Bởi vì ở trong chúng hội này có trăm ngàn vô số ức đầy đầy những loại chúng sinh, kể cả những sâu bọ, muỗi mòng, côn trùng nhỏ nhít... từ kiếp quá khứ đã từng gặp Phật biết gieo trồng các công đức, nghe lời Đức Thế Tôn dạy, tất cả sẽ hoan hỷ kính tin, thọ trì, phụng hành.

Tôn giả Xá-lợi-phất dùng bài kệ nói:

*Nguyện Đấng Nhân Vương
Thương ban lời dạy
Chúng xuất gia đây
Trăm ngàn muôn ức
Cung kính an trụ
Tin vào Tuệ giác
Tất cả các loài
Thấy đều hân hoan.*

Lúc đó Đức Thế Tôn ngăn Tôn giả Xá-lợi-phất ba lần như vậy, bảo Tôn giả chớ nên lập lại lời ấy, bởi nếu Như Lai nói pháp ấy thì cả thế gian, chư Thiên và nhân loại đều ôm lòng kiêu mạn hoài nghi, những vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni sẽ rơi vào khốn khổ lớn.

Đức Thế Tôn dùng kệ bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

*Thôi thôi đừng hỏi
Pháp của Như Lai
Sâu xa vi diệu
Những kẻ không hiểu
Giả sử ta nói
Dễ sinh nghi ngờ
Ám độn ngu si
Ôm lòng kiêu mạn.*

Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Cúi xin Đức Thế Tôn hãy thương xót chỉ dạy. Vô số chúng đây vào thời quá khứ lâu xa đã từng nghe chư Phật giảng dạy, vì thế hôm nay nếu được nghe và tư duy pháp âm bậc thánh chắc chắn họ có thể kính tin, được an ổn lâu dài, không còn nghi ngờ, kiêu mạn.

Tôn giả Xá-lợi-phất nói bài kệ:

*Con, trưởng tử Phật
Nay muốn thỉnh cầu
Xin Lương Túc Tôn
Xót thương chỉ dạy
Trong chúng hội này
Vô số chúng sinh
Đều sẽ kính tin*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lời dạy của Phật
Xưa trông cội đức
Dứt các lưới nghi
Suốt vô lượng kiếp
Từng được dạy bảo
Nay họ chấp tay
Đứng bên cung kính
Chắc chắn hân hoan
Với pháp nghĩa ấy
Những người như con
Một ngàn hai trăm
Và các chúng khác
Cầu Tuệ giác Phật
Nếu được thấy, nghe
Tin nơi giáo pháp
Tâm sẽ vui mừng
Phát khởi chí lớn.*

Bấy giờ Đức Thế Tôn thấy Xá-lợi-phất ân cần thưa thỉnh ba lần, mới bảo với Tôn giả:

–Nay ông đã tha thiết thưa thỉnh đến lần thứ ba, nên Như Lai không thể không nói. Vậy ông hãy lắng nghe, khéo tư duy và ghi nhớ. Ta sẽ giải nói.

Khi Đức Thế Tôn vừa nói xong lời ấy, năm ngàn vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di vì ôm lòng kiêu mạn lập tức đứng dậy, rời chỗ ngồi, đánh lễ Đức Thế Tôn và bỏ hội chúng mà lui ra. Vì sao? Vì những người đó không tin vào pháp phương tiện khéo léo, lại có tâm tăng thượng mạn, chưa được tự cho đã được, chưa chứng tự cho đã chứng. Họ góp nhặt những vật dụng như dù che, y phục, ngọc cụ... rồi tự đi ra. Đức Thế Tôn vẫn yên lặng không ngăn cản.

Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Những kẻ què quặt, lén bỏ hội chúng ra đi, bị âm thanh, mùi vị buộc ràng nên rời khỏi nơi đạo tràng rộng lớn. Nay Xá-lợi-phất, những kẻ tăng thượng mạn ấy lui ra cũng tốt. Vì sao Như Lai tuyên thuyết pháp này? Ví như hoa Linh thụ thỉnh thoảng mới xuất hiện một lần, chư Phật tán thán pháp hy hữu này rất lâu mới có. Hội chúng phải tin vào lời pháp chân thật sâu xa của Như Lai, Như Lai tùy nghi thuyết pháp sâu xa vi diệu, không hư dối, bao nhiêu âm thanh lời lẽ diễn đạt về pháp, mỗi lời đều đặc thù, là điều mà con người không thể suy niệm được. Pháp ấy chưa ai nghĩ ra được, chỉ có Như Lai mới chứng biết. Vì sao? Bởi vì điều mà Như Lai ca ngợi, khai sáng cho đời chính là lý do trọng đại duy nhất. Mà tất cả chư Phật thị hiện ra đời. Chư Phật vì muốn khuyến cho chúng sinh đang vọng tưởng nên xuất hiện ở đời; muốn làm cho chúng sinh chấm dứt vọng tưởng vô minh, mong cầu Phật tuệ mà xuất hiện ở đời; muốn làm cho chúng sinh dứt bỏ vọng tưởng, đạt đến trí tuệ trân quý của Như Lai mà xuất hiện ở đời; muốn đem tuệ giác của Như Lai để giác ngộ chúng sinh vọng tưởng mà xuất hiện ở đời; muốn chỉ bày, làm cho chúng sinh tỉnh thức theo con đường bát chánh, dứt trừ vọng tưởng mà xuất hiện ở đời. Vì thế nên biết, sự xuất hiện của các Bậc Chánh giác đều vì một mục đích là đem trí tuệ siêu việt mà tạo nên sự nghiệp lớn. Trí tuệ ấy cũng như hư không, vì tâm đại bi mà xuất hiện ở đời, như chư Phật đã thực hành để hóa độ, làm lợi ích cho chúng sinh cũng lại như vậy. Như Lai thể hiện trí tuệ chân thật thuyết pháp giáo hóa các Bồ-tát,

dùng Tuệ giác Phật phân tích, giảng thuyết làm cho họ tiến đến cỗ xe duy nhất là Phật thừa, không hề có cỗ xe thứ hai, huống chi là cỗ xe thứ ba. Chư Phật Thế Tôn trong mười phương thế giới, quá khứ, hiện tại và vị lai cũng đều vận dụng bao nhiêu lời lẽ giáo hóa phương tiện quyền xảo, âm thanh, ngôn từ khác nhau để khai hóa cho tất cả chúng sinh, thuyết pháp khiến họ đều phát tâm Đại thừa, cỗ xe đưa đến Chánh giác và tất cả trí tuệ sáng suốt của Phật.

Xá-lợi-phất! Những chúng sinh đây đều đã cúng dường chư Phật đời quá khứ, cũng từng nghe pháp, tùy theo bản hạnh của họ mà được Như Lai chỉ dạy. Như Lai thấy bản hạnh của chúng sinh không giống nhau, xem xét tâm họ ưa thích những gì, khéo dùng phương tiện theo quả báo mà họ đã thọ để giảng pháp nghĩa, đều là pháp Đại thừa Chánh giác bình đẳng, đưa đến trí tuệ giác ngộ, đức hạnh toàn thiện, không có thừa thứ hai. Chư Phật trong mười phương thế giới đều như vậy, không có tam thừa.

Xá-lợi-phất! Nếu Như Lai nói về sự cấu uế của chúng sinh thì suốt trong một kiếp cũng không hết được. Nay ta xuất hiện nơi đời ngũ trược xấu ác, đó là:

1. Trần lao.
2. Hung bạo.
3. Tà kiến.
4. Thọ mạng ngắn ngủi.
5. Đang thời kiếp trược.

Vì những điều ấy nên chúng sinh có ít phước đức, tham lam, bòn sẻn, nhiều cấu uế..., Như Lai phải vận dụng phương tiện nói có ba thừa để khuyến hóa hàng Thanh văn và Duyên giác. Nếu ta dạy về Phật thừa thì tất cả họ đều sẽ không nghe, không hiểu, không thâm nhập được; sẽ có niệm sai lầm cho rằng chỉ có đạo Thanh văn và Duyên giác là cao tốt, sâu xa. Nếu những vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, đã chứng La-hán, tự cho là đã hoàn tất mà không có chí mong cầu Tuệ giác vô thượng, nhất định họ sẽ phỉ báng Phật thừa. Dù có suy niệm ấy, ta vẫn giáo hóa bình đẳng. Tuy nhiên sau khi Như Lai nhập diệt, những kẻ nhiều tăng thượng mạn mới biết được. Vì sao? Vì những vị Tỳ-kheo La-hán, nhưng đã chấm dứt các lậu hoặc không có chí mong cầu, nghe kinh điển này mà không tin nhận, khi Như Lai diệt độ, không còn hiện diện trước mặt họ nữa; nếu Đấng Đại Thánh diệt độ không thuyết pháp kinh này, khiến cho họ thọ trì và tụng đọc kinh phương đẳng, thì Đức Phật khác, (ban đầu) chắc chắn họ sẽ hồ nghi, nhưng sau đó họ sẽ trọn lòng tin lời của Như Lai nói là thành thật, chỉ có pháp Nhất thừa không có thừa thứ hai.

Đức Thế Tôn tụng lại nghĩa trên:

*Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Tâm nhiều tăng thượng mạn
Cận sự nam và nữ
Năm ngàn người không tin
Không tự thấy tỳ vết
Sơ hở thiếu giới hạnh
Bị nhiều điều điên đảo
Nên khởi ý ngu si
Ngược cầu hạnh tạp nhiễm
Đều không phương tiện khéo
Chư Phật định tối thắng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được nghe pháp có duyên
Cúng dường Bạc Tịnh Trí
Trụ uy giữa chúng nghiêm
Tất cả đều nhờ ân
Chỉ nghịch đều thấy ác
Xá-lợi-phất hãy nghe!
Phật, Bạc Nhân Trung Tôn
Biết đúng rõ các pháp
Giảng nói bao nhiêu điều
Khéo dùng phương tiện
Trăm ngàn muôn ức
Tùy tâm hạnh người
Để mà thuyết pháp
Các việc tội phước
Chúng sinh không đồng
Từ nơi kiếp trước
Theo sự báo ứng
Những chúng sinh đây
Tâm niệm mỗi khác
Tạo biết bao nhiêu
Kết sở ràng buộc
Thấy các nhân duyên
Trăm ngàn muôn ức
Tất cả phẩm loại
Tỳ vết như thế
Đại Thánh Như Lai
Thuyết kinh pháp này
Lời dạy chí thành
Không hề hư dối
Từ xưa dẫn dụ
Vô số bao nhiêu
Những điều ta nói
Đều vì phân biệt
Có người không ưa
Lời Bạc Chánh Giác
Nơi vô số Phật
Không tạo lập hạnh
Ngu si sinh tử
Bị nhiều khổ họa
Cho nên vì họ
Hiện nói Niết-bàn
Đại Thánh chuyển pháp
Vận dụng phương tiện
Để khuyến hóa người
Khiến vào Phật tuệ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Theo lời Phật dạy
Hưng thịnh thế gian.
Ta trước chưa từng
Vì họ thị hiện
Vì sao ngu mê
Gặp Bạc Đạo Sư
Tự thấy nhàm chán
Chính vì phân biệt
Nay mới được nghe
Diễn bày bình đẳng
Vì thế mới nói
Trí giác của Phật
Trong pháp của ta
Những người mới học
Phật dùng Thánh tuệ
Phương tiện quyền biến
Như Lai phân biệt
Vì muốn khai hóa
Cho các chúng sinh
Nên dạy nghĩa ấy
Muốn biết Phật đạo
Thường luôn thanh tịnh
Vui tin Thánh điển
Thật là vi diệu
Ở chỗ chư Phật
Việc làm đã xong
Vì những vị ấy
Nói pháp Phương đẳng
Chỉ tánh thuận hòa
Đầy đủ các hạnh
Gần gũi Thánh giác
Rồi vì họ nói
Đạt đức sâu rộng
Họ ở vị lai
Xót thương từ mẫn
Tất cả nghe pháp
Ca ngợi vui mừng
Chúng ta thành Phật
Cũng sẽ như vậy
Nhờ nhân duyên ấy
Đời đời doan nghiêm
Và luôn học tập
Kinh Phương đẳng này
Ai vui thích nghe
Thánh giáo tuyệt diệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Những người như thế
Là đệ tử Phật
Giả sử được nghe
Một câu kệ Phật
Đều thành Chánh giác
Không có nghi ngờ
Phật đạo có một
Chưa từng có hai
Huống gì trong đời
Lại có ba thừa
Trừ khi Như Lai
Phương tiện tuyên thuyết
Ta dùng Phật thừa
Khai hóa thuyết pháp
Muốn được giảng nói
Tuệ Phật sâu xa
Khéo dùng phương tiện
Trí sáng của Phật
Chỉ có Nhất thừa
Đâu thể có hai
Những người trí thấp
Cần cầu thắng pháp
Tuệ giác Như Lai
Thường luôn như thế
Đến được quả Phật
Chẳng ai dám nghĩ
Phật lực nhất tâm
Mở cửa giải thoát
An trụ chúng sinh
Vào pháp Vô thượng
Chư Phật tối thượng
Không có tỳ vết
Không ai sánh cùng
Hiện trí bình đẳng
Chỉ dạy như vậy
Pháp lành chúng sinh
Vì vậy Thế Tôn
Khuyến lập thừa ấy
Nơi chốn an ổn
Khuyên siêng kính ngưỡng
Cảnh giới khắp nơi
Tại đó tu hành
Đoạn trừ tất cả
Các pháp tham tàn
Nên hiệu là Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đấng đại dũng mãnh
Nay đã tạo lập
Vô số tướng hình
Quyển thuộc bao quanh
Diễn ánh sáng pháp
Vô số chúng sinh
Trăm ngàn muôn ức
Vì họ giảng pháp
Pháp ấn tự nhiên.
Này Xá-lợi-phất!
Ta thấy như vậy
Hôm nay nơi đây
Vì khắp quần sinh
Hiện ba hai tướng
Dung mạo diệu kỳ
Thân tâm tự tại
Không gì ngăn ngại.
Ta đã quán niệm
Theo chỗ nhớ nghĩ
Nay cũng như xưa
Ai có chí nguyện
Đều được viên thành
Sâu xa vi diệu
Phân biệt giảng nói
Đồng đến Phật vị.
Này Xá-lợi-phất!
Lời Phật chí thành
Mọi việc làm vì
Giác ngộ chúng sinh.
Giả sử ta nói
Không thể hiểu rõ
Không thể tiếp nhận
Lời thiện chí thành,
Như Lai suy nghĩ
Những kẻ như đây
Ở trong quá khứ
Chưa từng tu tập,
Hôm nay đến lúc
Nguyện xưa đã thành
Đoạn trừ ái dục
Trừ mưa ám chướng
Chúng sinh đắm dục
Đọa vào đường ác
Ở nơi uế nhiễm
Các niệm xấu xa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Và pháp vô minh
Thường luôn tăng trưởng
Những người phước mỏng
Bị họa khổ não
Và các tà kiến
Bức bách buộc ràng
Chấp có thể này
Chấp không thể khác
Nương theo đầy đủ
Sáu mươi hai kiến
Thường ở nơi đây
Cố chấp không bỏ
Thế lực mong manh
Lòng luôn lo sợ,
Chưa từng được nghe
Phạm âm của Phật
Thường phải đọa lạc
Không lìa ba nẻo
Trăm ức ngàn đời
Chẳng hiểu giáo pháp
Vì những người ấy
Như Lai phương tiện
Tuyệt diệu vô cùng
Dạy họ diệt khổ
Đoạn tận cội nguồn
Phiền não tà kiến
Của các chúng sinh
Phật chỉ bày họ
Khiến đến Niết-bàn,
Vì vậy Như Lai
Khai thị diệt độ
Khiến tất cả pháp
Đều được tịch tĩnh.
Lại nữa quá khứ
Đệ tử chư Phật
Nên trong tương lai
Thành Bạc Tối Thắng
Ta nay vận dụng
Phương tiện như thế
Khiến họ đừng nghĩ
Nên dạy Tam thừa
Nhưng chỉ có một
Không có hai, ba
Vì vậy Thế Tôn
Lại nói Nhất thừa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có vô số người
Khởi niệm hoang mang
Suy nghĩ rối rắm
Do dự nghi ngờ
Lời Như Lai dạy
Trọn không đổi khác
Phật thừa duy nhất
Chưa từng có hai
Từ xưa đến nay
Đạo sư cõi đời
Vô lượng chư Phật
Đã nhập Niết-bàn
Thuộc thời quá khứ
Vô số kiếp qua
Tính toán suy lường
Không thể hết được
Tất cả Thế Tôn
Tối thượng cõi người
Giảng nói kinh pháp
Vô lượng thanh tịnh
Đã dùng vô số
Báo ứng ví dụ
Vận dụng phương tiện
Muôn ức trăm ngàn
Rộng vì chúng sinh
Thị hiện Nhất thừa
Cho nên thuyết đạo
Độ người chưa độ
Thường giảng cho người
Trí tuệ bình đẳng
Khai hóa muôn loài
Trăm ngàn muôn ức
Phương tiện khác nhau
Vô số Đức Phật
Vì giảng phân biệt
Chân lý cao tột
Bản tánh thanh tịnh
Mới tin hiểu được
Hoặc tại trên trời
Thế gian cũng vậy
Có ai nghe kinh
Nghe xong suy ngẫm
Những chúng sinh đó
Đạt được an ổn
Thường hành bố thí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giới hạnh đầy đủ
Nhân nhục không thiếu
Thường hành bình đẳng
Tinh tấn nhất tâm
Tu thiện dũng mãnh
Nơi kinh điển này
Tuân giữ trí tuệ
Hoặc là tạo lập
Bao nhiêu phước đức
Thì những người ấy
Sẽ thành Phật đạo.
Ta có diệt độ
Nơi chỗ Như Lai
Vào thời gian đó
Tất cả chúng sinh
Nhân nhục thiên định
An lạc vô cùng
Thì những người ấy
Sẽ thành Phật đạo.
Nếu ai cúng dường
Xá-lợi chư Phật
Bạc Thánh Tối Thắng
Khi Phật diệt độ
Xây nơi thờ Phật
Vạn ức trăm ngàn
Vàng ròng bạc trắng
Lưu ly thủy tinh
Hoặc dùng mã não
Tạo dựng chùa tháp
Xà cừ, hổ phách
Và ngọc ma-ni
Hoặc dùng bùn đất
Tạo lập hình tượng
Những người như thế
Đều thành Phật đạo.
Giả sử dùng đá
Xây dựng chùa Phật
Hoặc dùng Chiên-đàn
Hay gỗ mật hương
Tạo thành chùa tháp
Lập tôn tượng Phật
Chạm gỗ điêu khắc
Vẽ hoa trang hoàng
Hoặc người giữ giới
Tha thiết chí thành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoặc lại tạo dựng
Chùa tháp cao đẹp
Hoặc ở trong nhà
Tụng đọc kinh điển
Hay nơi hoang dã
Hoặc chốn hang sâu
Vì muôn ức người
Rống tiếng sư tử
Hiện ở mười phương
Các chùa tháp Phật
Đồng tử ca múa
Nơi có Xá-lợi
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Hoặc vì Như Lai
Dùng báu tạo tượng
Ba mươi hai tướng
Thù thắng tốt đẹp
Giả sử có người
Tụng kinh nói nghĩa
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Hoặc vì Như Lai
Tạo lập hình tượng
Dùng đến bảy báu
Đường đi tốt đẹp
Ánh sáng rạng ngời
Chiếu khắp chúng sinh
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Hoặc lại dùng đồng
Ngọc bích vẽ khắc
Vì Đại Thánh Tôn
Tạo hình tuyệt diệu,
Hoặc đem văn kinh
Chép trên lụa trắng
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Hoặc sửa chùa hư
Tô lại hình tượng
Công đức tín tâm
Có trăm phước tướng
Xuất gia học pháp
Sao chép Phật kinh
Những người như thế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ thành Phật đạo.
Giả sử mỗi người
Làm việc kỳ lạ
Bỏ hết tất cả
Ca múa vui mừng
Đồng tử Bồ-tát
Thông đạt giải nghĩa
Không nói lời đùa
Cũng không dối trá
Tất cả vì muốn
Thể hiện lòng Từ
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Tức khiến độ được
Muôn ức quân manh
Vô số Bồ-tát
Thần thông Tam-muội
Giả sử tất cả
Thờ cúng Xá-lợi
Tạo lập chùa tháp
Vẽ họa hình tượng
Đắp, sửa, trang hoàng
Viết kinh lên vách
Dâng cúng hoa hương
Rải trên tháp tượng
Lại đem kỹ nhạc
Ca tụng Phật đức
Đàn, trống, múa ca
Tiết tấu dịu hòa
Ca ngợi vui mừng
Tỏ lòng tôn kính
Hoặc làm các việc
Tu bổ cúng dường
Đàn cầm, nã bạt
Đàn bầu, tỳ bà
Ống tiêu, ống sáo
Vui sướng diệu âm
Đều vì nhất tâm
Không có phiền não
Do duyên ấy nên
Đều vui an tịnh
Hoặc đem nước rưới
Quét sạch chùa tháp
Dùng nước sạch trong
Nước mật, nước quả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tạp hương đất sét
Trổi các nhạc khí
Lắng lòng quy mạng
Cúng Bạc Tối Thắng
Đem bao nhiêu vật
Dâng cúng xá-lợi
Như Lai diệt độ
Cung kính ít nhiều
Giả sử một lần
Đánh trống trổi nhạc
Những người như thế
Đều thành Phật đạo.
Giả sử tịnh tâm
Chiêm ngưỡng tượng vẽ
Cầm một bông hoa
Dâng lên tượng đắp
Tỏ lòng cung kính
Tin tưởng không nghi
Dần dần sẽ gặp
Vô số ức Phật.
Lại có những người
Chấp tay trước tháp
Dù chỉ một lần
Nhiều quanh hướng về
Lễ bái Đại Thánh
Cúi đầu ca ngợi
Làm những việc ấy
Thân không cấu nhiễm
Sẽ dần dần gặp
Vô số ức Phật
Với chư Như Lai
Tạo nhiều nghĩa lợi.
Giả sử có người
Cúng dường Xá-lợi
Chỉ đọc lời rằng:
Nam-mô Phật-đà
Ai tâm loạn động
Nếu nói lời ấy
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Nhân duyên diệt độ
Dứt trừ lửa độc
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Ở trong hội chúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xây dựng niềm tin
Lúc ấy an trụ
Cứu giúp muôn loài
Giả sử có người
Nghe danh pháp này
Những người như thế
Sẽ thành Phật đạo.
Vào thời tương lai
Vô số ức Phật
Không thể nghĩ bàn
Không thể suy lường
Chư Phật Tối Thượng
Thầy của cõi đời
Sẽ vì họ giảng
Trí tuệ quyền biến
Các bậc Đại nhân
Dùng phương tiện khéo
Sẽ được thành Phật.
Đạo sư cõi đời
Sở dĩ khai hóa
Muôn ức chúng sinh
Thiền định trí tuệ
Vì trừ lậu nhiễm
Được nghe pháp ấy
Không có một ai
Tất cả mọi loài
Đâu không giác ngộ
Pháp chư Đại Thánh
Đều theo nguyện xưa
Khi hành Phật đạo
Giải thoát hoàn toàn
Vô lượng pháp môn
Ức ngàn vô số
Đến lúc cuối cùng
Mới vì thuyết giảng
Các Đấng Chí Tôn
Thường tuyên diệu pháp
Đó là gặp được
Chánh giáo chư Phật
Các pháp vốn tịnh
Thường hành tự nhiên
Các nghĩa lý này
Là Phật khai hóa
Chỉ Bậc Túc Tôn
Mới phân biệt giảng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xướng dạy giáo pháp
Nghĩa lý Nhất thừa
Pháp làm định tâm
Chí giữ Giới luật
Thường ở thế gian
Tán tụng diễn giảng
Cùng nhau ngợi ca
Phương tiện khéo léo
Chư Phật Tối Thắng
Ý chí quảng đại
Là chỗ cúng dường
Trời người hướng đến
Chư Phật hiện tại
Như cát sông Hằng
Muốn lợi an ổn
Cho khắp quần sinh
Bậc Đẳng Chánh giác
Cũng như chư Phật
Điều Phật diễn nói
Phương tiện quyền biến
Dạy bao nhiêu điều
Mở bày vào đạo
Đều cùng tán thán
Đạo Nhất thừa kia
Nơi chốn vắng lặng
Không có hai thừa
Phật biết chúng sinh
Công đức tu tập
Từ đời quá khứ
Nương theo chí tánh
Tinh tấn chọn lựa
Và xét cội nguồn
Người chưa giải thoát
Vì họ phân biệt
Các Đấng Đạo Sư
Dùng nhiều nhân duyên
Lời lẽ dẫn dụ
Chỉ vì thị hiện
Soi xét chúng sinh
Giúp họ an vui
Dùng bao ngôn từ
Để khai hóa họ
Nay ta cũng thế
Là vua cõi người
Mở cho chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Pháp lợi, an ổn
Dùng các âm thanh
Trăm ngàn muôn ức
Chỉ vì hiển bày
Đạo lớn của Phật
Như Lai thuyết pháp
Dùng bao phương tiện
Biết các chúng sinh
Tâm họ ưa thích
Bao nhiêu sắc tượng
Khiến họ vui vẻ
Duyên trí tuệ ấy
Thuận theo đạo lực
Ta là Pháp Vương
Quản khắp thấy rõ
Những kẻ ngu mê
Lìa đức trí tuệ
Đọa vào sinh tử
Rơi hang hiểm sâu
Không được giải thoát;
Đời sau gian nan
Bị ái dục ràng
Rong ruổi tử sinh
Bụi trần lao nhọc.
Hôm nay tự tại
Đại Thánh oai thân
Biết chỗ mong cầu
Các pháp chưa từng
Đưa đến khổ họa
Các loại quần manh
Chìm trong sáu nẻo
Chấp vào tà kiến
Không thể thoát ra
Khổ não đầy đầy
Lạc vào đường hiểm.
Ta phát đại Từ
Thương kẻ ngu si
Đến chỗ đạo tràng
Ngồi nơi an ổn
Trải cỏ làm tòa
Trong suốt bảy ngày
Tư duy suy nghĩ:
“Phải tìm pháp gì
Chấm dứt khổ đau
Kiêu mạn cõi đời?”

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quán sát đại thọ
Mắt không hề chớp.
Ta lại kinh hành
Quanh đại thọ ấy
Do tuệ thù thắng
Được đạo hy hữu
Chúng sinh luân chuyển
Trong đại vô minh.
Khi ấy Phạm thiên
Biết được ý Phật
Đế Thích, Tứ thiên
Các trời Hộ thế
Đại Tự Tại thiên
Và Thiên chúng lành
Vô số ức ngàn
Cùng nhau biết vậy
Tất cả chấp tay
Cung kính đánh lễ.
Như Lai suy nghĩ:
“Nên làm thế nào
Nếu ta tán dương
Đạo đức của Phật
Những kẻ mê mờ
Không chịu tin theo
Những kẻ ngu si
Sẽ sinh hủy báng
Đã hủy báng rồi
Rơi vào phi pháp
Ta trước chưa từng
Nói pháp kỳ diệu
Thường vui việc khác
Nên dạy ra sao?
Ta xem việc làm
Các Phật quá khứ
Lúc ấy các Ngài
Khéo dùng phương tiện
Nay ta cũng nên
Đem Phật đạo ấy
Phân làm ba thừa
Mà khai hóa họ.”
Khi mới thành đạo
Ta nghĩ như vậy
Chư Phật Thế Tôn
Ở khắp mười phương
Đều tự hiện thân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các Bậc Thánh ấy
Ca ngợi: Lành thay!
Chúng ta ca ngợi
Tán thán Năng Nhân
Thầy của cõi đời
Đó là chánh pháp
Phải nên vâng giữ
Phải nên tư duy
Khéo dùng phương tiện
Chư Đại Thánh hiển
Cũng học cứu đời,
Chúng ta là Phật
Nói theo Như Lai
Phân làm ba thừa
Mà khai hóa chúng
Vì kẻ trí nhỏ
Hạ liệt yếu mềm
Nghe chư Phật dạy
Không thể tự tin,
Do vậy chúng ta
Mới tìm cách giúp
Dùng quyền phương tiện
Vì họ thị hiện
Tán thán ngợi khen
Quả vị họ chứng
Và lại khuyến khích
Vô số Bồ-tát.
Lúc ấy Như Lai
Nghe tiếng ngợi ca
Liên hiểu rõ ràng
Lời của chư Phật
Các Đấng Chí Tôn
Tâm sinh hoan hỷ
Đấng Đại Thần Thông
Phân biệt danh sắc
Lúc đó mọi người
Sẽ tuân hành đạo
Theo lời giảng dạy
Của chư Đạo Sư.
Tỳ-kheo, lúc ta
Sinh ở cõi người
Giữa chốn phàm phu
Cũng tu pháp ấy
Này Xá-lợi-phất!
Khi hiểu điều ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta liền đi đến
Nước Ba-la-nại
Tức thời tập hợp
Các vị Tỳ-kheo
Chúng hội muốn biết
Pháp Phật khéo dùng
Đúng thời Như Lai
Chuyển bánh xe pháp
Phát khởi tuyên dương
Diệt độ Niết-bàn
Và quả La-hán
Pháp âm tán thán
Như Lai ca tụng
Đức của Thánh chúng
Ta ở giữa họ
Thuyết kinh điển này
Tất cả đều đến
Nương tựa Thế Tôn
Cùng nhau chấp tay
Đứng thật cung kính
Như Lai phương tiện
Vì khắp muôn loài.
Khi ấy Thế Tôn
Suy nghĩ như vậy:
“Nay đã đúng thời
Ta thuyết tôn pháp”
Sở dĩ Như Lai
Xuất hiện thế gian
Là để giảng nói
Phật thừa tối thượng
Vì kẻ ngu si
Khởi bao vọng tưởng
Nếu nói pháp ấy
Ít kẻ tin theo
Kiêu mạn cống cao
Không chịu vâng nhận
Nhưng mà pháp này
Bồ-tát sẽ nghe
Vui theo lời Phật
Dũng mãnh tu trì
Tất cả ràng buộc
Đúng thời đoạn dứt.
Hôm nay ta nói
Pháp lớn tối thượng
Chính vì khuyên nhắc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vào tuệ giác Phật,
Con của chư Phật
Được gặp pháp này
Nhân đây tin hiểu
Thuận hành pháp luật
Một ngàn hai trăm
Chư vị La-hán
Các lậu đã dứt
Đều sẽ ở đây
Thành tựu Phật đạo.
Cũng như xưa kia
Chư Phật Đại Thánh
Cũng ở tương lai
Là pháp tối thắng
Ta cũng như vậy
Trước bỏ vọng tưởng
Sau đó mới đến
Giảng pháp Phật thừa
Thời gian rất lâu
Thế gian mới có
Bậc Trí cao vời
Khai hiển Thánh đạo
Mắt tuệ giải thoát
Đã hiện trong đời
Tuyển chọn hy hữu,
Phật giảng pháp ấy
Trong ức trăm ngàn
Vô lượng số kiếp
Nay mới được gặp
Như thời tượng pháp.
Giả sử Bồ-tát
Được gặp kinh này
Hoặc lại được nghe
Phật đạo Tôn quý
Như hoa Linh thụ
Lâu lâu mới thấy,
Khi thấy được hoa
Ai cũng yêu thích
Sắc hoa tuyệt diệu
Vui đẹp khó có
Trên trời dưới thế
Bậc Thánh Vô thượng
Pháp đại Tôn quý
Thật là trân kỳ.
Giả sử có người

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thuyết giảng kinh này
Một lần cất tiếng
Hoan hỷ khuyển răn
Là đã cúng dường
Tất cả chư Phật
Tâm của người ấy
Không loạn, hoài nghi.
Ta là Pháp vương
Giáo hóa cùng khắp
Trong pháp của ta
Tất cả Thanh văn
Ta đều khuyến khích
Tuân theo Phật đạo.
Này Xá-lợi-phất!
Và các Thanh văn
Hiện đang ở đây
Đều đang im lặng,
Các Bồ-tát kia
Tâm trí dũng mãnh
Mật trì pháp này
Chớ nên vọng nói.
Vì sao ở đời
Có năm vấn đục
Hoặc có chúng sinh
Tâm ác, chí thấp
Tham dục ngu si
Và thích phỉ báng
Những hạng như thế
Không thể đạt đạo;
Nếu trong tương lai
Được nghe pháp này
Phật thừa duy nhất
Của Như Lai dạy,
Nếu lại có người
Nghe pháp tối thắng
Phỉ báng kinh này
Liên đọa địa ngục.
Chỉ có những ai
Hổ thẹn, thanh tịnh
Chí nguyện phát tâm
Tuân theo Phật dạy
Ngộ pháp Đại thừa
Phước đức vô lượng,
Chư Phật Thánh trí
Liên hiện trước mắt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bậc Thầy thế gian
Giảng pháp như vậy
Phương tiện tùy nghi
Muôn ức trăm ngàn
Phân biệt vô số
Lại không nhớ nghĩ
Nếu ai không học
Không thể hiểu thấu
Vì thế biết rằng
Rõ lời chân chánh
Bậc Thánh ra đời
Thuận tu tuệ sáng
Đoạn các hoài nghi
Dứt trừ do dự
Hoan hỷ bền chí
Đều sẽ thành Phật.*

